

Sunt autē delicate nutriti. s. pane
angeloz. v. de seipō. Ps. Panē an
geloz māducauit hō. Tercō incli
nat deū ad miserendū nra miseria
general. Sūt autē quidā q nullā
hūt miseriā a nō indigent miā. s.
bū in qb? nulla ē miseria: nec qn
tū ad corp? nec qntū ad animā.
Apo ca. xiiij. Absterget de? omnez
lacrimā ab ocul sctoz Aug? de
ciui. dei. Sic in singul erit a isepa
rabil voluntas libera ab oī malo
liberata. plena oī bono. fluens in
deficient eternorū iocūditate gau
dion. oblita culpaz nec tū iō fue
liberacōnis oblita. nec liberatori
suo ingrata. Alij sūt q oēm habēt
miseriā nec vllā recipe pūt miam
s. dānati. Eoz em corp a eūt sub
iecta oī pene Rsa. i. A plāta pedis
vsq ad verticē nō ē in eo sanitas
Eoz em aie subiecte eūt āgustie
qntū ad culpā pēnitam. Sap. v.
Dicet intra se penitentiā agentes
q. Eūt plene oī dolore qntū ad
penā presentē; Rsa. xxxiiij. Torio
nes a dolores obtinebūt. Eūt ple
ne oī dolore qntū ad penā futurā
ymaginacō vel formidacō timoris
pauisi illi? q nō videbat existima
bat dultiora eē q q videbat. Eūt
in oī desperacōne ppē vniā denegā
dā. Mich. i. Despata ē plaga eius
Alij sūt q nec oēs hūt nec vllas:
s. tantū aliqs hūt miseriā: a iō
multiplicā indigent miā. illi. s. qui
sūt in via cū multas hūt miseriā
qntū ad corp? Job. x. Hō natus

de muliere breui uiuens tpe ac. iō
cū reatu: implet multis miserijs.
iō cū fletu: quasi flos egredit a iō
cōterit cū metu. Vnt etiā multas
miseriā in aīa qz fm Bcū. Rō
obnubilat multiplici errore. me
moria ofūdit multiplici obliuio
ne. vltimas iactatur multiplici p
turbatione.

Sequitur Dominica. xv.

Sermo primus.

bono sermo huius exponit textum. et dicitur
vide hōm
hō hōm
Nemo potest duob? do
minis seruire. Math. x.
Sicut dicit Aug? de
us homines fecit sum
mū bonū; intelligeret. intelligēdo
amaret. a amādo possideret a pos
sidedo frueret. Et iō xpūs in hō euā
gelio intēdit nos ab amore terre
noy retētere. a ad amorē celestiu
iducere. a hoc ppter qtuor m. o. d. os
Primo dissuadet diuitiaz fuitu
tē. Cū dicit. Nemo pōt duob? dñis
seruire. Secūdo in bñdō mīmā sol
licitudine; cū dicit. Iō dico vob ne
solliciti sitis q. Tercō oñ dendo
ista p similitudinē. Cū dicit. Nōne
aīa pl? ē q esca a corp? q. Quar
to manifestando suā intētionē cū
dicit. Primū qrite regnū dei. Cir
ca p mū ē notandū q nō potest
duob? dominis seruire contraria
precipientibus. Isti duo domini
sunt deus a dyabolus vel de? a mū
dus vel de? a caro. Primis duob?

dominis nemo potest seruire: quia
 deus precipit humilitate. Math.
 r. discite a me: quia mitis sum et humi-
 lis corde. Dyaabolus precipit superbia
 Job. xi. Ipse est rex super omnes fi-
 lios superbie. Greg. Evidentissimum
 signum reproborum est superbia: hu-
 militas vero electorum. Cum ergo quisque
 quid habeat cognoscit: sub quo
 rege militet inuenit. Secundis duo-
 bus dominis nemo potest seruire quia de-
 us diligit pacem: mundus autem turba-
 tionem. Job. xvij. In mundo pres-
 suram habebitis: in me autem pacem.
 Tertius autem dominus nemo potest ser-
 uire quia deus precipit penitentiam: caro
 appetit voluptatem. Iste sunt due le-
 ges de quibus dicitur Ro. xvij. Video
 aliam legem in membris meis. repug-
 nantem legi mentis mee. Lex carnis
 est carnalia concupiscere. lex mentis
 est munditia desiderare. Gal. v.
 Caro concupiscit aduersus spiritum: spi-
 ritus aduersus carnem. Sequitur. Aut
 vnum odio habebit. scilicet dyaabolus et
 alter diliget. scilicet christum. Aug. Nemo
 diligit dyaabolum: etiam si nimia est
 cupiditate implicatus. Subdit. si
 etiam eum diligit ut si quis ancille
 aliene iunctus propter suam cupidi-
 tatem patitur duram seruitutem: et si
 non diligit eum: eius tamen ancil-
 lam diligit. Sic nemo dyaabolum di-
 ligit: sed auaritie quasi ancille dya-
 boli pro cupiditate iunctus: duram
 dyaboli patitur seruitutem. Et alter con-
 temnet. scilicet deum non quidem odio ha-
 bet. Aug. Nullus conscientia deum

odisse potest. Tamen Augustinus
 hoc retractauit postmodum propter il-
 lud psalmi. Superbia eorum qui te
 oderunt ascendit semper. Sed sine du-
 bio nullus odit deum affectu: sed
 effectum. Nec etiam dyaabolus. in qua
 tum deus est omnium gubernator.
 sed in quantum est corruptor. sic
 nec latro odit iudicem in quantum
 homo est. sed in quantum est tortora iu-
 dex. Postquam dixit in generali. desce-
 dit ad speciale dicens. Non potestis
 deo seruire et mamone. Glosa. Ma-
 mona est nomen demonis qui pre-
 est diuitiis. non enim demones domini
 sunt diuitiarum sed ipsi vtuntur ad
 decipiendum irretitendo auaros et
 cupidos laqueis diuitiarum. Non dicit
 Non potestis habere. sed dicit. Non
 potestis seruire. Licite enim haberi
 possunt quam bene acquirunt a deo
 sancti. Quidam enim eas diligunt super
 deum. sic auari qui sunt serui earum.
 de quibus dicit glosa. Seruire diui-
 tiis est deum negare. Alii eas diligunt
 infra deum. sicut viri imperfecti qui
 sunt adhuc terrenis dediti. Iste sunt
 qui edificant lignum. fenum et sti-
 pulam: qui scilicet terrena plura vel
 minus iuste dilexerunt. Alii au-
 tem eas continent propter deum ut
 scilicet pauperibus inde subueni-
 ant sicut fuerunt patriarche. Ta-
 lis fuit iohannes patriarcha alex-
 andrie qui in oratione dicebat
 christo. Ego dispergendo tuum
 strandum. videamus quis vincat.
 Circa secundum est notandum quod christus

et dicitur al. dicitur

interdixit superflua cura mundano
177. cura. Syabolus enim primo sollicitat
homoem ut quod necessaria. sic videtur
de 9. promissis hominibus Gen. 11. In sudore
vultus tui vesceris pane tuo. ha-
bitis necessariis sollicitat homoem
ut quod superflua quod sollicitudo dis-
sua det. Phil. 111. Nihil solliciti sitis
tis ac. Crisostomus. Sollicitudo de spaciis
est filia. Habitis necessariis et super-
fluis sollicitat homoem ut quod nota
ciua p. vsuas. s. et p. rapinas. Pro-
uer. 10. Semite omnes avaritiam possi-
dentes tui rapiunt. Principium tempta-
tionis in avaritia est nimia sollicitu-
do circa necessaria. progressus circa
superflua s. consummata malitia circa
nociva. Dominus ergo studuit aperire
117. temptationis principium: quod est nimia
sollicitudo circa necessaria. cui dicit. Ne
solliciti sitis anime vestre. Quo ablato
progressus auferit progressus et fi-
nis. Qui enim non est sollicitus circa
necessaria: non dicitur sollicitus circa su-
perflua et nociva. Notandum tamen quod
est quedam sollicitudo prudentie: quam
facit caritas quod precipitur. de qua dicitur
Ro. 12. Qui preest in sollicitudine.
Alia quae facit necessitas. haec pro-
mittitur. Tertia quam facit cupiditas:
haec prohibetur. De hac triplici
sollicitudine dicit glossa. In sudore
vultus parat panis. s. labor exercen-
dus quo necessaria acquirunt. Sol-
licitudo est tollenda: quae mentem turbat
dum timet. a disperant quod possidenda
aut laborata omittant. Prima pro-
cipitur. Secunda permittitur. Tertia

3. phibetur. Circa tertium notandum
est quod dominus phibet superflua sollici-
tudinem per multiplicem similitudi-
nem. Primo per similitudinem natu-
re rationalis de qua ponit duo exem-
pla. Cui dicit. Nonne anima plus
est quam esca: et corpus plus quam vesti-
mentum? Glossa dicit. Qui dedit ma-
iora et corpus et animam: dabit etiam
minora. s. escas et vestimenta. Et po-
nit dominus haec tria quoque dedit ho-
minibus. s. animam corpus et bona
temporalia. Anima autem debet sub-
ici suo superiori et deo sibi obediendo
Corpus suo superiori et anime sibi
obtemperando. Res temporales su-
is superioribus. s. deo ut pauperibus di-
stribuantur. anime ut discrete di-
ligantur et corpori ut sibi necesse mi-
nistrent. Si istum ordinem avari pe-
rimunt quod divitias suas deo non subi-
tunt et pauperibus nihil tribuunt.
Nec anime quod eas inique diligunt:
nec corpori quod illud fame afficiunt
Aliud exemplum quod ponit circa crea-
turam rationalem est cui dicit. Quis
autem vestit cogitans potest adire
re ad staturam suam: cuiusmodi unum.
Glossa dicit. Illi ergo regendi cor-
pus curam relinquere qui illud ad
hanc staturam fecit pervenire.
110. Querit in glossa. Verum postmo-
dum corpus nostrum simile erit
corpori domini nostri ihesu christi qui
tunc ad eandem staturam. Et dicitur
dum est quod illa similitudo quantum
ad tria potest considerari vel quantum
ad eiusdem glorie conformitatem

a sic impossibile est qz null⁹ i glo
 ria potest glorie xpi adegri. Quia
 gloria corpis xpi erit instar solis
 claritas marie ad instar lune. Et
 gloria alioz scto z erit instar stel
 le. Corint. xxv. Alia e claritas so
 lis. alia lue. a alia stellaz ac Quia
 pma est xpi claritas ac. Secunda
 bre virginis marie. Tertia scto
 cu cetero z. Vel potest o hideri qn
 tu ad eius stature equalitate a sic
 erit ibi tal similitudo. Quia scdm
 glosa no e dice no du qz corpa ma
 iora fient minora vel everso cu
 ipse dñs nec capillu pitu z ee pro
 mittit Vel potest intelligi ad ean
 de etate. sic erit ibi ista similitudo
 Vñ dicit Aug⁹. Restat autem ve
 quisqz recipiat vna mensura qua
 hñit in iuuetute si senex est mor
 tu⁹ vel fuerat habiturus si e ante
 defunct⁹. Et no est didu ab aplo
 Eph. iij. In mensura stature xpi: s i
 mensura statu a etatis pleitudis xpi
 qz eurgit corpa mortuo z in iue
 mili etate. s. xxxij. annoz ad qua
 xpm duemisse cognouim⁹. Secu
 do hoc ondit exeplo creatur e sensi
 bit Cu die. Respicite volatilia celi
 Et sup hoc vt ondit Aug⁹ quida z
 dixerunt homines no debere laborare
 s sine puidentie se omittere a tñc
 nos ille pascet sicut aues. Et ponit
 exemplū in petro a paulo Paul⁹
 quide morte fugit a tñ de petru a
 vinculis liberavit. Et paulus aut
 p auxilia humanu liberari a eua
 de re poteat a io syo huisset auxiliu

implorare dñm hoc fuisset tēpta
 re deū. Petr⁹ aut caēb at auxilio
 humano. a io se omittere auxi
 lio diuino. Tertio hoc ondit exē
 plo creature vegetabilis. cu dicit.
 Considerate lilia agria c⁹ Jero. Qd
 sericiū: que purpura q picura tēx
 toris cu florib⁹ potest o pari. Lili
 um agu induit veste candida. ro
 sa purpurea. viola veste iacindi
 na. fenū agri veste viridi. vel veste
 luceti. Iux illud ps. Amict⁹ humi
 ne sicut vestimēto. sic etia iter vi
 ros sctos quida induit cadore z
 puritatis. quida iacindu celestis
 o tēplacōnis. quida virore z virtu
 tu. a quida splendore honeste co
 uersa cōnis. Vltimo ocludit su
 am intentionē. cu dicit. Primum
 ac. Iustitia at regni celoz fut illa
 per q ip su regnū acquirit. De qui
 b⁹ sic die Aug⁹. Venale hō dicit
 dñs Quid. regnū celoz. Quo emi
 tur. Paupertate regnū. dolore gau
 diū. labore reqes. ignominia glia
 morte vita. Moneta g q emit reg
 nū celoz e paupertas Math. v. Bū
 paupes spū: qm ipoz ac Moneta
 q emit gaudiū e dolor a psecuco.
 Iux illud. Bū q psecocōne patiūē
 ppter iustitiam ac. Moneta q emi
 tur requies: est labor penitētie Ma
 thei quarto. Penitentiam agite:
 appropinquabit enim regnu z ce
 loū. Moneta qua emitur gloria
 est ignominia a humilitas profu
 da. Vñ dicit Math. decimosexto.
 Nisi oñsi fueritis a efficiamini sic

pro

math. v.

prim

paruuli ac. Moneta qua emittitur vita est mors propter christum assumpta Matheo. xxi. Regnum celorum vim patitur. Magnam etiam violentiam quilibet istorum facit quam propter regnum celorum vitam suam committit. Quod autem dicitur. Hec omnia adiunguntur vobis. non est intelligendum sicut Augustinus dicit quod semper adiunguntur cum apud se dicat in fame. siti et frigore et nuditate fuisse. Sed aliquando dantur. aliquando subtrahuntur. Est enim dominus ut ait Augustinus. medicus et novit quando cibaria sunt apponenda et quando sunt subtrahenda. Cum ergo apponuntur sunt ad gratificationes: cum subtrahuntur sunt ad patientiam probationem.

¶ Sequitur sermo secundus eius de seruitute ac. Secundum Augustinum tria sunt genera hominum. Valde probi sicut viri perfecti. valde mali sicut viri peccatores et ipsi. mediocriter boni et mediocriter mali: sicut negligentes et tepidi qui volunt deum diligere et mundum. Ista tria genera hominum deus describit in principio euangelio. Primo enim describit mediocriter bonos et mediocriter malos. cum dicit. Nemo potest duobus dominis seruire. Isti duo domini sunt deus et mundus qui insimul diligere non possunt sicut sancti viri per multa exempla ostendunt. Augustinus super Iob. hoc ostendit exemplo vas. d. Si in te habitet amor mundi. non est quo intre

amor dei. Vas est: si plenus es funde quod habes: ut recipias quod non habes. funde amorem seculi ut recipias amorem dei vel impleas amorem dei. De hoc eodem dicit sic in libro. l. o mel. Est amor utilis et amor nocivus. Amor amore impeditur. Amor nocivus recedat et amor utilis succedat. Pleni sunt homines amore huius seculi: fundantur ut capiant amorem dei. Vis ut intret mel. effunde acetum. Hoc idem ostendit exemplo manus dicens. Non potest quis amare quod tenet nisi cesset amare quod temporale est. Amorem hominis sic putate quasi manum anime. Si vnum tenet: aliud recipere non potest. Ut autem posset tenere quod datur: dimittat quod tenet. Qui enim amat seculum: deum amare potest. Occupata manus habet. Dicit illi deus. Tene quod datur. Qui non vult dimittere quod tenet non potest accipere quod offertur. Si quis aliqua necessitate impeditus possidere cogit: possideat non possideat. teneat non teneatur. dominus sit rei sue non servus avaritie sue. Ciprianus de duodecim abusivis seculi hoc ostendit exemplo oculorum dicens. Mundi amor et dei pariter in vno corde habitare non possunt que admodum oculi celum et terram pariter nequaquam possunt. Crisostomus super Matheo. hoc ostendit per naturam celestium et terrenorum dicens. Celestia et spiritualia levia sunt et naturaliter sursum tendunt. Terrena vero ponderosa sunt et

dorsum trahētia. Si spiritualia te
 nueris: sursum te ducent. si terrena
 dorsum te deponent. De hoc etiam
 dicit quedā glosa sup hunc locū
 Res terrena vel de^m corde hōnis
 si dominet ex vtraq; pte trahitur
 Nā deus trahit ad supiora. res ve
 ro ad inferiora. Raban⁹ sup lucā
 ostendit hoc exemplo vas dicens.
 dilectio dei non recipit sectio nem
 Nā quanta; dilectionē in infimis
 expe nderis. hoc tibi necessario ex
 toto deficiet. Sicut em̄ in vase ple
 no liquore in quantu; emanat fo
 ras. intantū necessariū est imple
 tudine derogare. Sic em̄ anima
 in quantū emanauerit ab ipsi⁹ di
 lectionis fonte ad illicita intantū
 minū necessariū est a dō. Potest
 autē homo deo seruire a diuitias
 habere a non eis seruire: qz alias
 tūc diuitiaz seru⁹ esse a auaritia
 dominaē eide; iuxta illud Amos
 xliij. Auaritia enim in capite oim
 Auaritia em̄ aliquando occupat
 manū. s. quando homo semp vult
 recipere a nō dare. Eccle. iij. Nō sit
 potesta man⁹ tua ad accipiendū
 a dandum collecta aē. Alij os qn
 do de terrenis volūt loqui a tracta
 re. Job. quareto. Qui de terra est de
 terra loquit. Seneca dicit. Si vere
 prudens es. a nim⁹ tuus trib⁹ tem
 poribus dispense. Presētia ordia
 pūde futura. preterita reco. dare.
 Alij oculos. Ps Oculos suos sta
 tuerunt declinare in terrā. Talium
 auaritia curari potest: s; qn ascen

dit sup caput vir curatur. qz tunc
 dñā efficit. In seruis autē dī ana
 ritia nō occupat caput: qz eis nō
 dñatur. nec os qz de terrenis non
 loquūē. nec oculos qz in talib⁹ nō
 delectātur. nec man⁹ qz liberaliter
 paupib⁹ largiunt. Sciunt enim
 qz tēpalia bona nō sunt ppria. sed
 accōmodata. non sūt secura s; trā
 sitoria. non sūt pretiosa sed vilia.
 Elemosina em̄ facit qz sint ppria.
 Petrus tauerū. Da pauperi vt des
 tibi. qz quicq; paupi dederis. hoc
 tu habebis. Qd paupi nō dederis
 hoc tu non habebis: qd paupi non
 dederis ali⁹ habebit. s; facit vt sint
 secura. Amb. Hereditas in tuto po
 nit: qz deo custode seruat. s; facit
 vt sint ptiōsa: qz plumbū ouerti
 tur in anz. a nō laudas illū qz ero
 gat pecuniā a acqrit iustitiā.
 Secūdo describit dñs valde bonos
 exēplo volatiliū a titioz. Per vola
 tilia sancti viri intelligūtur eo qz
 i celo morantur. Phil. iij. Nra cō
 uersa cō i cel⁹ ē. Pelicū em̄ ē istis
 volatilib⁹ habitare i terris. in x̄ il
 lud Ps. xxiiij. s; formido a fouea a
 laque⁹ sup te. qz habitator es tre.
 Auis em̄ qz habitat i fra a ē in for
 midie ne capiat. a cabit i foueam
 decipule qz sibi pparat. a laqis it
 retit. In formidine sūt auari. Job
 xv. Somit⁹ terrois sēp i auribus
 meis aē. Vñ Eccl. vi. In foueā cā
 dūt luxuriosi. Proū. xxiiij. s; fouea
 pfūda ē meretrix aē. cui⁹ laqis it
 retitūtur sup bi: qz demōes i terris

abscondit. Ps. In via hac q̄ abū
labā abs. ac. Et subdit *Ulayas*.
Et erit oīs q̄ fugerit a facie formi
dimis cadet in foucā a qui se expli
cuet se de fouca tenebi ē laq̄o: q̄
sepe fit q̄ qn̄ aliq̄s ardētē delimit
amare frena. q̄ suffert se ad amā
dum carnalia. Et qn̄ subiugauit
auaritiā a cupiscentiā. inde efferē
in supbiā. Intelligunt etiā sancti
viri p̄ tilia. Nā tiliū eē est cādi
dū it̄ aureū. int̄ a eē odifex. sic
sā viri i corpore sunt cādidi p̄ puri
tatem. In corde aurei p̄ caritatem
Intus a eē odiferi p̄ vite a con
scientie sanctitatē. Quia eorū osci
entia est odifera coram deo. eo
rum vita corā primo. Cantū. v. di
lectus meus candidus p̄ puri
tatē. Rubicundus p̄ caritatem.
electus ex milib⁹ p̄ vite a osciē
tie sanctitatem. Vix enim ex mi
le vnus reperitur qui hanc dupli
cē sanctitatē habeat. Treñ. iij. Cādidi
ores. niue. nitidiores lacte. rubicū
diores et bō antiquo. pulchriores
saphiro. Sunt em̄ candidi a mū
di in corpore. rubicūdi in mente.
fulgidi in conscientia a ouersacōne

Tertio dñs describit valde ma
los. Cū dicit. Si autē fenū qd̄ ho
die est a eras in clibanū mittitur
ac. Per fenū reprobū intelligūt
q̄ hic fuerūt aridi i fide a bono ope
re. a postea mittent̄ in clibanum
infernalem p̄ obustionē. Quō cor
pora damnatorū sic p̄nt oburi a n̄
cōsumi oñdit Aug⁹ in de ciui. dei.

Primo exemplo vermium dicens
Non nullū gen⁹ vermium in aq̄z
calidaz scaturigine reperitur: qua
rū feruorē nemo impune p̄tēdat.
Illi autē non solū intus sine vlla
lesione. sed etiā extra nō possunt
vinere. Secūdo exemplo montū
dicens. Quidā notissimi monte s
ficiē qui tanta tēporis vetustate
vsq̄ nunc flammis est uat̄ a inte
gri p̄seuerant satis sūt ydonei te
stes. nō omne quod ardet cōsumi

Tercō exemplo carbonum qui
ignis adustione sic facti sunt cor
ruptibiles vt in terra humida s̄
fossi qui dum essent ligna putre
scerent corūpi nō possent. Quar
to exemplo pauonis mortui q̄ nō
putrescit dicens Quis de⁹ dedit ear
nes pauonis mortui ne putresce
rēt Et narrat q̄ semel cū hec auis
cocta sibi fuisset oblata. de pecto
re ei⁹ vsq̄ ad amū seruari fec̄ a nul
lam lesionē incurrit. nisi q̄ aliqn̄
tulum corpulentia per siccitatem
priuata fuit. Quinto exemplo sa
lamandre sicut scripserunt qui s̄
naturis rerū a animalium curiosi
us indagauerunt. Salamandra in ig
nibus uiuit. de cuius p̄tib⁹ sunt
corrigie p̄tiose que quasi vetusta
te consumptē si pitantur in ignē
expustionibus ignis fiunt noue.

Vltimo instruit dominus no
stervalde bonos a valde malos a
medio ceter bonos a etiam medi
ocriter malos quādo ipse conclu
dit dicens. Querite ergo primo

regnu dei at. Per hoc qd dicit pri
 mum. dat intelligere q primo et
 principalit spūalia a postea tēpo
 ralia sūt qrenda. S; istū ordinem
 puerūt auari Cōtra qd dicit Au
 g. in lib. l. omel. Vsq a deo ciui
 tas mētis hominē occupauit vt o
 nia tō velit habere pref seipfū Vil
 lāyis habere bonā. vxorē bonā. do
 mum bonā. Quib curā p singula
 nōvis caligā malam. Nunqd no
 cet tibi plus caliga mala q̄vita. Cū
 ergo caliga stricda noceat. se
 des discaltnas te. ā abicis aut cor
 rigis aut mutas. muta ḡvita; tu
 am ne pbas animā deinde subdit
 Plane video q tu falleris Caliga
 nocēs. dolore; facit. vita nocēs w
 luptatē inducit. Istud nocet: ill
 libet. Sed qd ad tēp libet. postea
 pelius dolet. Qui ad tēp salubrit
 dolet. postea infinita voluptate a
 abundātia letificat. sic illud qd se
 minat in lacrimis in exultatione
 metet. p hoc autē q dñs subdit.
 Et tēc oia adiciēt vob dat intel
 ligere q tō tēpalia delem? intelli
 gere sic tō accidētia. Accidēs est
 qd pōt adesse vel abē p̄f subiecti
 corrup. Serui ḡ dei diligūt tēpalia
 sic accidētia. qz si assint non cor
 rūpiēt vita eoz p supbiā. Si desint
 nō corūpiēt p impatiētiā. Talis
 erat q dicebat Phil. iij. Scio hu
 miliari. scio a abūdare. Vbiqz et
 in oib? institut? sū satiari. esurire.
 a abūdare a penuriā pati. Auari
 at diligūt diuitias. at tēpalia tāq̄

substantiā. qz si assunt corūpun
 tur per supbiā. Vñ dicit Aug. q
 radix diuitiazē supbia. Si desunt
 frangunt p impatiētiā. Eccl. v.
 Diuitie pseruate in malum dñi sui
 pereūt in afflictione pessima

Sermo tercius eiusdem.

SCit em pater vī qz oib?
 hīs idigetis Magna no
 bis d d nro debet eē fidu
 tia: qz in ipō ē magna tenuolētia
 iō dicit. Pat vī. Est em omnū fu
 turoz psciētia. Jō dicit. scit enim
 Et qz in nob est magna indigen
 tia. ppter hoc dicit. qz oib? hīs in
 digetis. Circa primū notandū
 q magna dei tenuolētia in hoc
 expmē q pat noster veat. Deu
 te. xxi. Nōne ipē est pat tu? q̄ pos
 sed ita fecit a creauit te. Ipse nos
 fecit quantū ad corp? creauit qn
 tū ad animā a possidere nos deb?
 q̄ntum ad res; a dñio corpis ex
 pellūt eū luxuriosi: a domnio ani
 me superbi. a dñio rez auari. Ista
 tria sūt que fm dictuz salomomis
 hominē a domo expellūt. fumus.
 mala vxor. a stilticidiū. Ista etiā
 spirituallit intellecta dñi ab hōine
 expellunt. s. fumus supbie que in
 altuz ascendit sed cito euanescit.
 Mala vxor idest carnal occupiscen
 tia. Stilticidiū auaritie q hominē
 sollicitudimbus multis inq̄etat
 Circa secundū notandū. s. dei p
 scientiā q qdā auosi. duo maxie

40 inquirere consueverunt. Vnū q̄ cū
scīa dei falli nō possit si prescit ali
quē dāmnādū optet eū dānari
iō nil p̄dest agere bonū a nil obest
agere malū. Secūdu; ē q̄re de? cre
at vel nasci p̄mittit q̄s scit dānā
dos. Ad ista autē; trib? modis re
spōderi potest. Prim? mod? est no
strā insufficitā p̄fiteō. dicit phī
losoph? q̄ intellect? nē se hēt ad
manifestissima nature create. sicut
ocul? nocti coracis ad soles. Intā
tū em̄ cognicō nra ē debilis q̄ nul
lus phis potuit vnq̄ cognoscere
naturā vni? musce. Vñ legitur q̄
vni? phis multis ānis stetit q̄ na
turā apū cognosceret a tñ p̄fecte
cognoscere nō potuit. Si ḡ intelle
ct? nē nō p̄fecte potest cognoscere
manifesta nature create. quō pōt
intelligere occulta sine scīe. Vñ
narrat Tuli? de natura deorū q̄
dā rex q̄sivit a quodā pho qd̄ eēt
de?. Phis ad rēndendū terminū po
stulauit. Cui rex ēminū diez triū
dedit. Quo expleto itez terminū;
p̄ciit a trium diez ēminū adhuc
accepit. Illo expleto adhuc maio
rē ēminū p̄ciit. Cui rex. Vt video
me deludis. Et ille. Nō fatio dñe;
s̄ de? ē tam immēsus q̄ q̄nto plus
de eo cogito tanto pl? de eo defitio
a qd̄ dicā nō inuenio. Secūdu;
mod? rēndēdi ē q̄stionē q̄stionib?
repellēdo a istū modū traditū ha
bē m? a dño Mat. xxi. q̄ ait pha
riseis ipsū interrogatib?. Interro
go a ego vos vnum s̄monēcē. In

talib? ḡ curiosis q̄stione q̄stio
ē rēndēda. Et si nō possunt rēndere
ad minima. desinat inuestigare p
fūda. De minimis autē a manife
stis aliq̄ exēpli grā ponam? q̄ Au
g? in lib. de citate dei adduc. P̄mo
q̄rit cū tria sint lucidissima. s. ole
um argenti a ignis. a nil habeāt
i se nigredinis a nil dat qd̄ nō hēt
qd̄ est q̄ oleū lucidū maculas ni
gras effundit. argentū candidū
lineas nigras tangit. a ignis ful
gid? ligna a lapides nigras facit
a oīa q̄ lambit tērrima facta ed
dit. Secūdo q̄rit q̄re palee sūt tan
te caliditatis q̄ poma cruda a im
matura maturāt. a tante frigidit
tatis q̄ glacies a niues in media
estate cōseruāt ne fluāt. cū tamen
calidū a frigidū oīno sūt contraria.
a duo contraria i eodē; subiecto sūt
ēē nō p̄nt. Tercō q̄rit de qd̄ā situ
la egyptiaca q̄ si ponat in aq̄ ma
ris sūdū; petiit. Ibi q̄ aq̄ repleta
madesca ad sup̄ficiē redit a ibi cō
stitit. Quarto q̄rit de calce i q̄ ignis
latēs cōtinet a cū naturalit aq̄ ig
ne; extinguit a oleū nutriat tamen
siqs aquā fūdat in calce; mox ig
nis latēs feruere icipit. a si oleum
adhibeas mox illū ignē extinguit.
Quinto q̄rit de ad amāte q̄ nullo
ferro frāgit: nullo igne cōsumit a
tñ hircino sāguine frāgi phibet
dicit ec̄ q̄ i ethiopia ē qd̄ā calai
ta q̄ ferz nō attrahit. sed repellit
a quedam alia que in vno angu
lo ferrū attrahit a in alio repel lit

Septo querit de duobus fontibus
 quoru vnus e in egypto in q faces
 accese extinguuntur a reaccendun
 tur exinde. Alius est apud garama
 res q in nocte e tam calidus vt no
 tangat in die ta; frigidus q no bi
 bat In flumine etia mira a stupē
 da apparet. Dicit etia ibi ee lapil
 lus modicus admodu sagitte figu
 ratis a in medio intersticio aeris
 generatus. Sic auz a argentum
 mar subio lineo vel serico liqfacit
 a mar subiu lineo; vel serici no le
 dit a ad multa alia stupēda coue
 nit Si g hōines curiosi ad ista a si
 milia nesciunt racōne redere; desi
 nat a celestia indagare. Tertius
 modus videndi e racōnibus a exēpl
 veritate astruere. Primu g q dīna
 pscia nullā nccitatē infrat; ondit
 Boetius rōne a exēplo. Rō eius e
 qm de pscit futura de nccitate vt
 soles curri a quedā ex libera volū
 tate sic hōmē curere vel aliqd opa
 ri a id sol nccio onit. qz deus psci
 uit a ordinauit. a hō volū tate ope
 rat. qz sic deus instituit a psciuit.
 Exēplū autē tale ponit. Si alicui
 bi scis alicuqz terminū ad quem
 hō sit patus ad ābulanduz. Alius
 vero hō sit sup altam speculā psci
 us futuroz; q monet eū ne p sin
 strā viā icēdat; s tantū p dextera;
 ā p mediā vadat. a ille cōtenens si
 mīstrā teneat. a i latrones icidat
 nō fuit culpa speculatoz. qz hoc
 psciuit. a maxime qz admonuit:
 s illi q cōp sit. Potest dici q via

dextera e pma q ducit ad celum
 via sinistra pām qd ducit ad infer
 num. via media est pma ad pur
 gatoriu. De g scit quā viā qsq e
 iturus a monet ne p viā sinistra;
 incedat s p dextera. vel saltē p me
 diā vadat. Si qz viā pām eligat
 a ad infernū descēdat nō cōviden
 ti a admonēti. s tibi cōtenenti im
 putari dēt. Preterea qre vulnera
 tus medicinā acqrit cū deus sciat
 qm est moriturus. Et qre agricola
 terrā serit a vīcā colit ex q deus
 scit quos fructus pducere dēt. S; si
 vulneratus medicinā cōtēnt; mor
 tē incurrit Si agricola terrā vel vi
 neā nō colit; steriles fructus hēbit.
 qz deus sic futuruz instituit a psciuit
 Ad secūda. s. qre deus creat vel na
 sci pmittat qd dā nados esse cog
 noscit. Rōdit ap l s ad Ro. ix. An
 nō hēt potestātē figulus ex eadez
 massa facere. aliud qd vas i hono
 rez. aliud in cōtumeliā Vbi dicit Au
 g. Iō nō vtū qz dignū i honorez
 ne ad hoc se dignū estimet a nō
 vt qz in cōtumeliā vt iudiciuz mi
 sericordia superaltet Ac p hoc nē
 dā natus ex iusto supplitio iuste
 cōgrat nec sup b; literatus gratis
 de merito glorie. Aug. autē in
 encheridiō ad istā qstionē vidit
 dices q deus cū sit sūme bonus n
 finiret aliqd malū esse i opib; su
 is. n adū esset oipotēs qz de malis
 posset bonū elicere Quatuor ergo
 nō a de de malis hominibus eli
 cit Primo qz ex hoc boni meliores

apparent sicut et albu iuxta nigrū
positū magis elucet. Itē Aug⁹. Il
lud qđ malū dicit bñ ordinatū a
suo loco positū. eminetū? omēdat
bonū: vt bñ magis placeat et lau
dabiliora fiāt dū oparant mal.
Secūdo qđ ex h^o dei iustitia omen
dat cū mīsevie dñi sint mīa et ve
ritas. Si oēs ex mīa saluaēt: non
apparet ei⁹ iustitia. Et si omēs ex
iustitia dñi narent: nō apparet ei⁹
mīa. Velut si iudex omib⁹ malefa
ctorib⁹ pceret: nō apparet iust⁹
Et si nulli vnq⁹ pceret: nō appare
ret pi⁹. Tercō qđ p malos boni ex
ercent et maior eis corona ppara
tur. Si enim mali nō fuissent nec
xps fuisset occisus. et sic hō nō fu
isset redēptus. nec stephanus fuisset
lapidatus. nec aliq⁹ sct⁹ pe
martiriū coronatus. Greg⁹. Qđ li
ma ferro et fornax auro et flagellū
gno. hoc tribulacō facit viro iusto.
Quarto qđ de mal sepe sūt viri scī
et boni generati. Sic de esau malo
generatus est scūs iob. de achas
malo: natus ē ezechias bon⁹. De
amon malo natus ē yohas scūs.
De hereticis petr⁹ martir Greg⁹. De
spīnis nascit rosa: s; spīna si psci
deret nulla rosa nasceret. Seruat
iterdū de⁹ spīnas vt inde elcās sus
cipiat rosas. Tercō ponit nra
indigētia. Cū dicit qđ oib⁹ hīs indi
getis. Ex qđ dāt intelligi qđ nō dēm⁹
tēpalia q̄rere ad affluentia: s; ad
subleuandū indigentia in nob. ā
in alijs. Cōtra hoc fatiunt gulosi

qđ nō respiciunt ad necessitate: s; ad
voluptate. Cum tñ dicat Seneca.
Palatū tuū fames excitet nō sapo
res. Legit qđ daito fugienti a fatie
alexādrī et magna siti oppō. aq̄
turbida de cadauetib⁹ inq̄nata ē
ei ad bilendū oblata: quā bilēs
dixit se nunq⁹ iocūdi⁹ bibisse. Cō
tra hoc fatiunt auari qđ alioz indigē
tias nolūt supplere: s; sibi omīa
retinere. Cū aqla et leo predā non
soli comedūt: s; auib⁹ et bestiis a
lōge se q̄ntib⁹ pte relinquunt. Le
gitur qđ dū alexāder pgeret p viā
et ipē cū exercitu suo p siti fere de fi
ceret et ciph⁹ aq̄ sibi oblatas fuisset
ipsā aquā effundi mādauit.
Noluit enim sol⁹ bibere postq̄ su
is militib⁹ nō potuit cōmunicare.
Cōtra hoc fatiunt supbi qui non
representant se indigere cū tñ om
nib⁹ indigēt. Supbia enim omīa bō
comedit et folia bonoz et bonoz et
flores bonoz voluntati. fruct⁹ bo
noz opem. iuxta illud Ecclē. vi.
Nō te ex tollas in cogitacōne ani
me tue velut taurus ne forte eluda
tur virtus tua p stulticiā et folia
comedatur. et fructus tuos p das
et relinquares velut lignum aridū
in heremo.

¶ Sequitur dominica .xvi.